

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200084
Dátum vydania rozhodnutia: 06.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200084.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Nory Halmovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): F. O., bytom X. XX, zastúpeného Mgr. Michalom Durajom, advokátom so sídlom Sládkovičova 1700, Čadca, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-14/2016 z 18. marca 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/10/2017 z 25. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/10/2017 z 25. septembra 2017 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp.zn. 24Sa/10/2017 z 25.09.2017 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-14/2016 z 18.03.2016, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) zmenil rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Čadca, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Čadci č. ORP-P-411/ODI-E-2015 z 27.01.2016, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), za čo mu bola uložená pokuta 200,- €, tak, že žalobca porušil § 3 ods. 2 písm. b/ s poukazom na § 137 ods. 2 písm. f/ a § 4 ods. 1 písm. f/ s poukazom na § 137 ods. 2 písm. r/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“), pričom žalovaný uloženú pokutu 200,- € zmenil na pokutu 100,- € a v ostatnej časti výrok rozhodnutia o priestupku č. ORP-P-411/ODI-E-2015 z 27.01.2016 potvrdil.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1

písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. žalobca naplnil tým, že dňa 10.11.2015 o 10:45 hod. v Meste Čadca po ceste I/11 smerom k OD Tesco riadil osobné motorové vozidlo továrenskej značky V. EČ: C., pričom nerešpektoval na svetelnej križovatke červené svetlo (Stoj) a odbočil smerom k OD Tesco a tiež ohrozil chodcov na miestnej komunikácii prechádzajúcich cez priechod pre chodcov na zelené svetlo na semafore.

3. Krajský súd poukázal na to, že z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že pri rozhodovaní o priestupku správny orgán prvého stupňa vychádzal zo správy o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, úradného záznamu hliadky PZ v zložení Z.. K. Č. a X.. P. A. z 10.11.2015, výpisu z evidenčnej karty vodiča - žalobcu, vyjadrenia Z.. K. Č. z 27.01.2016, vyjadrenia X.. P. A. z 27.01.2016 a vyjadrenia žalobcu z 27.01.2016. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia č. KRPZ-ZA-KDI-SK-14/2016 z 18.03.2016 okrem iného uviedol, že vychádzal zo skutkového stavu zachyteného v priestupkovom spise č. ORP-P-411/ODI-E-2015, pričom k tvrdeniu žalobcu, že si nie je vedomý porušenia dopravných predpisov a nešiel na červenú uviedol, že na priestupkové konanie, ktoré má povahu trestného konania, sa z dôvodu podobnej povahy vzťahujú všetky základné zásady trestného konania. Na rozdiel od trestného konania však v priestupkovom konaní v doprave k spáchaniu skutku dochádza spravidla vždy za prítomnosti policajných orgánov, ktoré vystupujú nielen ako orgány objasňujúce priestupok, ale aj ako svedkovia. To na jednej strane uľahčuje ich preukázanie a sťažuje možnosti obštrukcií na strane priestupcov, na strane druhej však zvyšuje nároky na orgány objasňujúce priestupok. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku, zo záznamu policajtov, ktorí zistili priestupok ako aj zo zápisnice z ústneho pojednávania jednoznačne vyplynulo, že popis skutku uvedený v rozhodnutí je totožný so skutkom, ako ho popísali a zdokumentovali príslušníci Policajného zboru dňa 10.11.2015. V konaní neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by spochybnili tvrdenie policajtov, ktorí priestupok zdokumentovali a uviedli, že žalobca dňa 10.11.2015 v čase okolo 10:45 hod. nezastavil vozidlo na signál svetelného signalizačného zariadenia s červeným svetlom „Stoj!“ a následne svojou jazdou ohrozil chodcov, ktorí vstúpili na vozovku a prechádzali cez priechod pre chodcov. Žalovaný poukázal na § 9 ods. 3 písm. a/, písm. b/ vyhlášky MV SR č. 9/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a konštatoval, že vzhľadom ku skutočnosti, že motorové vozidlo policajnej hliadky na signál s červeným svetlom už pred križovatkou stálo a na prejdenie križovatky so signálom s červeným svetlom policajti museli použiť svetelné a zvukové výstražné zariadenie, nie je možné, aby žalobca svojím vozidlom vošiel do križovatky na signál so zeleným svetlom, ako uviedol v zápisnici z ústneho pojednávania. Vzhľadom ku skutočnosti, že prvostupňový orgán verejnej správy vo výrokovej časti svojho rozhodnutia, pravdepodobne chybou v písaní uviedol nesprávne ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z., žalovaný ako odvolací orgán túto chybu (po správnej citácii § 137 ods. 2 písm. f/, písm. r/ zákona č. 8/2009 Z.z.) opravil, nakoľko z popisu skutku a zo spisového materiálu je zrejmé, akých porušení zákona sa žalobca svojím konaním dopustil. Pokiaľ ide o uloženie sankcie, žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalobca pred skutkom nespáchal žiaden priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, svojím konaním škodu nikomu nespôsobil, je možné ho považovať za disciplinovaného vodiča a je invalidným dôchodcom, preto dospel k názoru, že pokuta vo výške 200,- € je v tomto prípade neúmerná, a preto jej výšku znížil o polovicu.

4. Krajský súd uviedol, že pre preukázanie spáchania priestupu nezáleží na tom, či je preukázaný jediným alebo skupinou dôkazov, či vo forme výpovede príslušníka polície alebo obvineného z priestupku, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu priestupcu. Za súčasnej konštrukcie objasňovania priestupkov nemožno očakávať objasnenie akéhokoľvek priestupku, najmä v doprave, bez výpovede, či výpovedí zakročujúcich príslušníkov polície, ktorí sú zo zákona č. 171/1993 Z.z. nielen zakročujúcimi orgánmi voči priestupcom, ale aj svedkami páchania priestupkov. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku, z úradných záznamov vypracovaných hliadkou polície a zo svedeckých výpovedí svedkov Z.. K. Č. a X.. P. A. z 27.01.2016 vyplynulo, že popis skutku tu uvedený je totožný so skutkom, ako bol popísaný v napadnutých rozhodnutiach. Krajský súd nezistil žiaden relevantný dôvod spochybňovať tvrdenia svedkov, ktorí zadokumentovali priestupok a ktorí uviedli, že videli, ako žalobca dňa 10.11.2015 o 10:45 hod. v meste Čadca po ceste I/11 riadil osobné motorové vozidlo značky V., EČ: C., na svetelnej križovatke nerešpektoval červené svetlo „Stoj!“ a odbočil smerom k obchodnému domu

Tesco, pričom ohrozil chodcov na miestnej komunikácii prechádzajúcich cez priechod pre chodcov na zelené svetlo na semafore. Krajský súd nezistil ani to, že by svedkovia Z.. K. Č. a X.. P. A. uvádzali nepravdivé údaje tak, ako to tvrdil žalobca. Výpovede svedkov sú podľa názoru krajského súdu hodnoverné, nakoľko zo služobného vozidla mali svedkovia dobré výhľadové pomery, nič im nebránilo v sledovaní iných účastníkov cestnej premávky pohybujúcich sa po ceste. Krajský súd nezistil okolnosti, ktoré by smerovali k tomu, že by príslušníci Policajného zboru konali zaujato, nakoľko žalobcu nepoznali a rovnako nezistil, že by konali v rozpore so zákonom, resp. so služobnou prisahou a sledovali iný zámer ako objasňovanie skutočností, ktoré vnímali a ktoré vyhodnotili ako vyššie identifikovaný priestupok. Za situácií, kde sú voči sebe prezentované protikladné hodnotenia skutkového stavu policajtmi a páchatelom priestupku, je nutné pomeriavať hodnovernosť tvrdení priestupkových orgánov dôkazmi, ktoré sú schopné túto hodnovernosť spochybníť. Žalobca v priebehu priestupkového konania a ani v odvolaní z 08.02.2016, podanom proti rozhodnutiu o priestupku z 27.01.2016, nespochybňoval možnosť službukonajúcich policajtov riadne pozorovať, či žalobca mohol konať tým spôsobom, ako obaja policajti tvrdili a ani žiadnym spôsobom nespochybnil ich výpovede. Žalobca nemal žiadne návrhy na vykonanie, resp. doplnenie dokazovania, nežiadal vypočuť žiadnych svedkov, nedovoľoval sa ohliadky miesta činu, rekonštrukcie či previerky výpovedí službukonajúcich príslušníkov polície na ich vierohodnosť. Netvrdil nič o ďalších vozidlách v jeho jazdnom pruhu a nielen že nevypovedal, ale ani žiadnym spôsobom nenaznačoval, že by pred ním išlo (išli) iné motorové vozidlá, ako tvrdil až v žalobe z 19.12.2016. Dňa 27.01.2016 pri ústnom pojednávaní o priestupku jednoznačne vypovedal, že išiel do križovatky na zelenú, keď bol v križovatke, naskočila oranžová, dokončil odbočovanie vľavo k OD Tesco. To, čo uvádzajú policajti, ohľadom chodca, ten chodec vstúpil do vozovky, keď bol na úrovni jeho ako vodiča a mal ešte jeden jazdný pruh voľný. Videl, že policajti odbočujú do mesta. Ako odbočil, tak potom policajti išli za ním a keď vystupoval z vozidla, tak prišli k nemu. V rozpore s tým v podanej žalobe z 19.12.2016 tvrdil, že keď sa dostal na križovatku do ľavého odbočovacieho pruhu, tak na semafore svietilo červené svetlo (Stoj) a po zastavení vozidla bolo pred ním jedno osobné motorové vozidlo. Žalobca podľa krajského súdu svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal, ide o obranu účelovú a z toho dôvodu krajský súd jeho žalobné námietky vyhodnotil ako nedôvodné. Podľa názoru krajského súdu hliadka PZ by žalobcu bezdôvodne nezastavovala, nekontrolovala a nevypísala príslušnú správu o výsledku objasňovania priestupku, pokiaľ by jednoznačne nemala preukázané a nebola presvedčená, že sa priestupku dopustil. Podľa krajského súdu neexistuje dôvodná pochybnosť, že skutkový dej sa odohral inak ako tvrdili svedkovia. Policajti v križovatke stáli a teda mali možnosť sledovať, ako prechádzal cez križovatku žalobca a bezprostredne pozorovať, na aké svetlo na signalizačnom zariadení prechádzal. Bolo preukázané, že žalobcu policajti zastavili až pri obchodnom dome Tesco, čo nespochybňuje ani samotný žalobca. Žalobca priamo v rozpore s jeho výpoveďou z 27.01.2016 v žalobe tvrdil, že keď sa dostal na križovatku do ľavého odbočovacieho pruhu, tak na semafore svietilo červené svetlo (Stoj), po zastavení vozidla bolo pred ním jedno osobné motorové vozidlo a keď na semafore pre odbočovací pruh, v ktorom stál, teda doľava k obchodnému domu Tesco, naskočila zelená, bolo to len cca na 3 - 4 sekundy.

5. Krajský súd poukázal tiež na videozáznam predložený žalobcom k žalobe z 19.12.2016, podľa ktorého pre jeho odbočovací pruh vľavo k obchodnému domu Tesco na svetelnom signalizačnom zariadení (semafore) po červenom svetle (podľa zistenia krajského súdu) sa rozsvieti svetlo oranžové o 00:34 min., o 00:36 min. zelené svetlo, ktoré sa o 00:43 min. opäť zmení na svetlo oranžové a o 00:46 min. na červené. Ak by bola pravda, čo tvrdí žalobca v žalobe, že keď sa dostal na križovatku do ľavého odbočovacieho pruhu, tak na semafore svietilo červené svetlo (Stoj) a po zastavení vozidla bolo pred ním jedno osobné motorové vozidlo, nemohla by byť pravdivá jeho výpoveď z ústneho pojednávania z 27.01.2016, že išiel do križovatky na zelenú a keď bol v križovatke naskočila oranžová, pretože tieto dve tvrdenia si navzájom odporujú a ako je zrejmé z videozáznamu, po rozsvietení sa zeleného svetla až po oranžové stihlo cez ľavý odbočovací pruh prejsť až päť vozidiel, daný interval trval minimálne 7 sekúnd a nie len cca 3 - 4 sekúnd, ako tvrdil žalobca v žalobe. Naopak videozáznam preukazuje, že predtým ako sa pre ľavý odbočovací pruh rozsvieti na svetelnom signalizačnom zariadení opäť červené svetlo, v odbočovacom pruhu doprava (v ktorom stálo vozidlo policajnej hliadky) svieti ešte stále červená, čo zodpovedá tvrdeniu policajtov, že na križovatke zastavili na červenú, videli ako cez križovatku prešiel na červené svetlo žalobca a tiež, že chodci cez priechod pre chodcov môžu prejsť (zasvieti im zelené

svetlo) až po tom, ako v jazdnom pruhu, ktorý používal žalobca, zasvieti na semafore svetlo červené.

6. Podľa krajského súdu je nepochybné, že žalobca sa pri ústnom pojednávaní dňa 27.01.2016 záznamu z kamerového systému na križovatke nedožadoval, pretože v tom prípade by to bolo v zápisnici zaprotokolované (ktorú po prečítaní podpísal) a najmä nebol by sa uspokojil s odpoveďou svedka Z.. K. G., že v ich v služobnom vozidle nebol nainštalovaný systém Soitron a videokameru nemali vo vozidle. Na súdnom pojednávaní dňa 25.09.2017 žalobca uviedol, že o tom, že bola nainštalovaná kamera na križovatke, mu povedal jeden z policajtov, keď ho zastavili. Toto tvrdenie však vylučuje tvrdenie žalobcu vo vyjadrení z 12.05.2017 a z 20.06.2017, že podľa vlastných zistení sa na danej križovatke, kde sa mal dopustiť priestupku, nachádza kamerový systém. Je zrejmé, že žalovaný sa potom nemohol s takýmto návrhom vysporiadať vo svojom druhostupňovom rozhodnutí, napadnutom žalobou, keď taký návrh žalobca nepodal a ani iným spôsobom vierohodnosť svedeckých výpovedí hliadky polície nespochybnil. V tomto smere podľa názoru krajského súdu ide o námietky, ktoré nielen mohli, ale aj mali byť uplatnené už pri podaní vysvetlenia žalobcu policajnej hliadke pri spisovaní správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy z 10.11.2015, kde žalobca uviedol len „Nesúhlasím“. Pasivita žalobcu počas konania v tomto smere potom nemôže byť podľa názoru krajského súdu riešená pri súdnom prieskume zrušením rozhodnutia žalovaného len z toho dôvodu, aby sa takto pasívnemu žalobcovi vytvoril procesný priestor na umožnenie dodatočného uplatnenia námietok, ktoré ho „napadli“ až s odstupom času, v snahe dosiahnuť zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného a postup v súlade so zásadou in dubio pro reo.

7. Za takéhoto stavu rozhodnutie žalovaného a jemu predchádzajúce rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Čadca vychádza podľa krajského súdu z dostatočne zisteného skutkového stavu, preukazovaného zhodnými výpoveďami dvoch príslušníkov polície ako aj listinnými dôkazmi. Príslušníci polície Z.. K. Č. a X. P. A. postupovali v súlade s § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z., keď po zistení, že žalobca koná v rozpore s § 3 ods. 2 písm. b/, § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 8/2009 Z.z. a dopúšťa sa tým priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb., žiadali od neho vysvetlenie ku spáchanému priestupku. Postup nebol v rozpore so zákonom ani potom, keď spisali záznam o objasňovaní priestupku na úseku cestnej dopravy. Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí policajtov, krajský súd nemal pochybnosť o tom, že vypovedali o udalosti tak, ako to priamo zaznamenali svojimi vnemami, ich výpovede sú zhodné a nie sú v nich rozpory. Ak ich výpovede boli vykonané riadnym procesným spôsobom, nie je možné ich spochybňovať iba preto, že príslušník polície voči podozrivému z priestupku zakročuje ako prvý. Až v prípade, ak je inými dôkazmi preukázané neobjektívne a prípadne zaujaté tvrdenie príslušníka polície o ním dokumentovanom skutku, je podľa názoru krajského súdu potrebné v súlade so zákonom o priestupkoch a Správnym poriadkom zadovážovať a vykonať ďalšie dôkazy.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť žalobca z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP. Navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V dôvodoch uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa priestupku dopustil. Svojím konaním žalobca nijakým spôsobom neporušil ani neohrozil záujem spoločnosti chránený zákonom č. 315/1996 Z.z. a to bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Zdôraznil, že správne orgány sa opierali iba o výpovede príslušníkov PZ. Poukázal na to, že na pojednávaní krajského súdu nedošlo ku konfrontácii medzi žalobcom a žalovaným, nakoľko žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Ak by sa žalovaný zúčastnil pojednávania a prebehla by konfrontácia medzi ním a žalobcom, bolo by preukázané, že žalobca žiadal o kamerový záznam.

10. Žalobca už v žalobe tvrdil, že keď sa kritického dňa dostal na križovatku do ľavého odbočovacieho pruhu, tak na semafore svietilo červené svetlo (Stoj). Po zastavení vozidla bolo pred ním jedno osobné motorové vozidlo. Zvyšné dva odbočovacie pruhy mali zatiaľ na semafore zelenú. V okamihu, keď týmto dvom jazdným pruhom na semafore začala svietiť červená, na semafore pre odbočovací pruh doľava k obchodnému domu Tesco, v ktorom stál, naskočila na semafore zelená, a to len na cca 3 - 4

sekundy. Namietal, že policajti, ktorí zistili priestupok, nepredložili kamerový záznam z videokamier, ktoré sa nachádzajú na danej križovatke, ako dôkaz aj napriek tomu, že mu odpovedali na jeho naliehanie, aby mu takýto záznam ukázali, že si má počkať na priestupkové konanie, v ktorom bude mať možnosť si daný videozáznam pozrieť ako dôkaz. Policajti mu dokonca povedali, že videozáznam z danej križovatky nie je vôbec podstatný. Na danej križovatke sa nachádzajú tri jazdné pruhy, pre všetky sú samostatné semafore. Žalobca predložil videozáznam z danej križovatky, namietal tiež, že policajti nevykonali ohliadku miesta, kde malo dôjsť k priestupku, nevykonali video-dokumentáciu a ani sa vizuálne nepresvedčili, kedy a ktorý jazdný pruh má zelenú a ktorý červenú, a takéto zistenia riadne nezdokumentovali. Jediný, jemu známy dôkaz je výpoveď policajtov, čo nepovažuje za relevantný dôkaz, s ohľadom na to, že výpoveď policajta nemožno považovať za vierohodnú a pravdivú len na základe samotnej skutočnosti, že ide o policajta. Na preukázanie spáchania priestupku by mal byť zadovážený objektívny dôkaz v podobe fotodokumentácie alebo videozáznamu. K objasneniu priestupku môže podporne prispieť aj ohliadka miesta spáchania údajného priestupku spojená s rekonštrukciou a previerkami výpovedí na mieste činu za účelom zistenia, či policajti zo svojho stanoviska vôbec mohli danú situáciu objektívne vidieť. Správny orgán je povinný dokázať vinu obvinenému z priestupku a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obvineného z priestupku - pravidlo in dubio pro reo. Žalobca tiež poukázal na viaceré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s tým, že obsah výpovede obvineného z priestupku a jeho opakované tvrdenia o jeho nevine, majú rovnakú dôkaznú váhu ako tvrdenia príslušníkov polície o tom, že videli vodiča nerešpektovať plynulosť a bezpečnosť cestnej premávky. Pokiaľ nie sú dostupné iné dôkazy ako výpovede policajtov, ktorí daný údajný priestupok objasňovali, je potrebné rozhodnúť z dôkaznej núdze na strane správneho orgánu v prospech obvineného a priestupkové konanie zastaviť podľa § 76 ods. 1 písm. a/ priestupkového zákona. Policajti, ktorí objasňovali priestupok, nemôžu pri prejednávaní toho istého priestupku podávať svedeckú výpoveď a za dôkazný prostriedok sa nepovažuje ani správa o výsledku objasňovania priestupku. Žalobca je toho názoru, že v tomto prípade išlo o zlyhanie policajtov, ktorí daný skutok objasňovali a zdokumentovali.

11. V závere tiež žalobca poukázal na časť odôvodnenia rozsudku krajského súdu a uviedol, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp.zn. 4 Cdo 171/2005 z 27. apríla 2006) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu uviedol, že žalobca v kasačnej sťažnosti prezentuje názory, ktoré sú takmer totožné s jeho názormi uvedenými v žalobe a jej doplneniach. V plnom rozsahu sa stotožnil s napadnutým rozsudkom, s tým, že krajský súd riadne a logicky uviedol dôvody svojho rozhodnutia. Navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

14. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 24Sa/10/2017 z 25.09.2017, ktorým podľa § 190 SSP zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-14/2016 z 18.03.2016, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Čadca, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Čadci č. ORP-P-411/ODI-E-2015 z 27.01.2016, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb., na tom skutkovom základe, že dňa 10.11.2015 o 10:45 hod. v meste Čadca po ceste I/11 smerom k OD Tesco riadil osobné motorové vozidlo továrenskej značky V - G. EČ: C., pričom nerešpektoval na svetelnej križovatke červené svetlo (STOJ) a odbočil smerom k OD Tesco a tiež ohrozil chodcov na miestnej komunikácii prechádzajúcich

cez prechod pre chodcov na zelené svetlo na semafore, za čo mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. uložená pokuta 200,- €. Žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobca týmto konaním porušil § 3 ods. 2 písm. b/ s poukazom na § 137 ods. 2 písm. f/ a § 4 ods. 1 písm. f/ s poukazom na § 137 ods. 2 písm. r/ zákona č. 8/2009 Z.z., pričom uloženú pokutu 200,- € zmenil na pokutu 100,- €. V ostatnej časti výrok rozhodnutia o priestupku č. ORP-P-411/ODI-E-2015 z 27.01.2016 žalovaný potvrdil.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

16. Žalobca v kasačnej sťažnosti predovšetkým vytýkal tak orgánom verejnej správy ako aj krajskému súdu nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, keď popierajúc spáchanie skutku, kladnému mu za vinu, mal za to, že zistený skutkový stav vychádzal iba zo svedeckých výpovedí zasahujúcich príslušníkov PZ.

17. Kasačný súd zistil, že súčasťou administratívneho spisu žalovaného je priestupkový spis, obsahom ktorého sú: správa o výsledku objasňovania priestupku / záznam o skutku na úseku cestnej dopravy z 10.11.2015 (žalobca ho podpísať odmietol s tým, že uviedol vysvetlenie - nesúhlasím), úradné záznamy z 10.11.2015 spracované Z.. K. Č. a X.. P. A., výpis z evidenčnej karty vodiča - žalobcu, rozkaz o uložení sankcie za priestupok z 02.12.2015 a odpor podaný žalobcom proti nemu. Súčasťou spisu je aj zápisnica z ústneho pojednávania o priestupku z 27.01.2016. Na uvedenom ústnom pojednávaní sa k veci vyjadril žalobca a tiež bol za prítomnosti žalobcu uskutočnený výsluch svedkov nstržm. K. Č. a ppráp. P. A..

18. V správe o výsledku objasňovania priestupku / zázname o skutku na úseku cestnej dopravy z 10.11.2015 je uvedený popis skutku kladeného žalobcovi za vinu tak, že dňa 10.11.2015 o 10:45 hod. „Vodič viedol MV EČ: C.-Y., po ceste 1/11 Čadca smerom zo Skalitého, ku OD Tesco, na svetelnej križovatke prešiel cez signál STOJ na semafore, pričom ohrozil chodcov prechádzajúcich cez prechod pre chodcov. Po zastavení hliadkou sa správal arogantne a nadával policajtom.“ Uvedený záznam obsahuje poznámku o tom, že ho žalobca odmietol podpísať a po poučení podal vysvetlenie - „Nesúhlasím“.

19. O skutku bol okrem iného vyhotovený úradný záznam ORP-P-706/2015 z 10.11.2015 spracovaný Z.. K. Č. a X.. P. A., z ktorého vyplýva, že menovaní príslušníci PZ vykonávali dňa 10.11.2015 hliadkovú službu. O 10:45 hod. sa presúvali do úseku, pričom stáli na svetelnej križovatke pri OD Tesco. Na odbočovacom pruhu smerom k OD Tesco svietilo červené svetlo na semafore, pričom ho vodič MV V. G., EČ: C.-Y. nerešpektoval a aj napriek tomu opustil križovatku a ohrozil chodcov idúcich cez prechod pre chodcov na zelenú farbu. Následne na to vodiča zastavili na parkovisku pri OD Tesco, kde ho vyzvali, aby predložil doklady. Jednalo sa o osobu žalobcu. Následne na to vodiča oboznámili, akého priestupku sa dopustil a aká mu môže byť uložená sankcia podľa sadzobníka v blokovom konaní. Vodič začal hliadku slovne napádať, na čo bol upozornený, aby sa správal slušne a opäť mu bol vysvetlený dôvod jeho zastavenia, na čo on nereagoval a na hliadku opäť kričal. Následne na to bola spísaná SVOP. Vodič je odmietol podpísať. Následne bol vodič poučený v zmysle zákona o ďalšom priebehu šetrenia. Dychová skúška bola negatívna.

20. V ďalšom úradnom zázname ORP-P-706/2015 z 10.11.2015, spracovanom Z.. K. Č. a X.. P. A.J. je uvedené, že vyššie uvedené konanie vodiča, jeho zastavenie a riešenie nebolo zaznamenané na palubnej jednotke SOITRON, nakoľko sa na služobnom MV nenachádza.

21. Za účelom prejednávania priestupku bolo nariadené ústne pojednávanie, o ktorom bola dňa 27.01.2016 vyhotovená zápisnica, pričom žalobca spáchanie skutku, kladenému mu za vinu, poprel, keď uviedol, že „K priestupku chcem uviesť, že nie som si vedomý, že by som porušil dopravný predpis, išiel som do

križovatky na zelenú. Keď som bol v križovatke naskočila oranžová, dokončil som odbočovanie vľavo k OD Tesco. To čo uvádzajú policajti, ohľadom chodca ten chodec vstúpil do vozovky, keď bol na úrovni mňa ako vodiča a mal ešte jeden jazdný pruh voľný. Ja som ich videl, že odbočujú do mesta. Ako som odbočil tak potom policajti išli za mnou a keď som vystupoval z vozidla, tak prišli ku mne policajti.“

22. V súvislosti s objasňovaním priestupku žalobcu boli orgánom verejnej správy prvého stupňa na uvedenom ústnom pojednávaní vykonané aj výsluchy príslušníkov PZ tvoriacich hliadku v zložení Z.. K. Č. a X.. P. A.. Uvedení príslušníci PZ vypovedali k priestupku žalobcu v procesnom postavení svedkov, pričom ich výpovede boli písomne zachytené v zápisnici z ústneho pojednávania o priestupku z 27.01.2016.

23. Svedok Z.. K. Č. uviedol: „Dňa 10.11.2015 sme vykonávali hliadkovú činnosť v meste Čadca. Ja ako vodič som s vozidlom zastavil pred semaforom na ceste I/11 v meste Čadca v pravom odbočovacom pruhu smerom do mesta. Pozeral som sa po ľavej strane na semafor, kde svietila zelená, následne na to zasvietilo oranžové svetlo a potom červené svetlo, pričom vozidlo V., EČ: C. prešlo cez križovatku na červené svetlo a v čase prechodu cez križovatku boli už chodci na priechode pre chodcov a prechádzali už na zelenú. Následne na to som spustil svetelné a zvukové zariadenie na vozidle, aby som prešiel cez križovatku, potom sme išli za vozidlom, kde vozidlo pri Tescu zaparkovalo a vodič z vozidla vystúpil“.

24. Svedok X.. P. A. uviedol: „Dňa 10.11.2015 sme vykonávali hliadkovú činnosť v meste Čadca. Naše vozidlo zastavilo na červené svetlo v križovatke pri Sventkovom dome v pravom odbočovacom pruhu smerom do mesta. V odbočovacom pruhu do Tesca svietilo zelené svetlo na semafore, potom bolo oranžové svetlo a následne červené svetlo. Ako svietilo červené svetlo, tak chodci mali zelené svetlo na semafore a vošli na priechod pre chodcov, v tom prešlo cez priechod pre chodcov vozidlo V., EČ: C. striebornej farby, pričom ohrozilo prechádzajúcich chodcov, ako sme videli tento skutok, tak sme na majákoch vozidlo prenasledovali k Tescu. Vodič z vozidla vystúpil.“

25. Výsluchy uvedených svedkov boli orgánom verejnej správy prvého stupňa vykonané za prítomnosti žalobcu, ktorý využil aj svoje právo klásť svedkom otázky a následne zápisnicu z ústneho pojednávania o priestupku podpísal s tým, že „Bol som oboznámený so všetkými listinnými dôkazmi spisového materiálu č. p. ORP-P-411/ODI-E-2015, s ktorými súhlasím, tieto nežiadam doplniť a nemám iné návrhy. Nežiadam prítomnosť svedkov na pojednávaní, nemám na nich otázky. Nie som si vedomý svojich priestupkov, lebo som neporušil žiadne predpisy a ja som s vozidlom išiel na zelené svetlo a na priechode som neohrozil žiadnych chodcov. To je všetko, čo by som k veci uviedol, čo po prečítaní aj potvrdzujem svojím podpisom.“

26. Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí príslušníkov PZ Z.. K. Č.T. a X.. P. A., kasačný súd nemá pochybnosť o tom, že vypovedali o udalosti tak, ako to zaznamenali svojimi vnemami, pričom ich výpovede sú zhodné v tom, že žalobca dňa 10.11.2015 o 10:45 hod. v meste Čadca po ceste I/11 smerom k OD Tesco riadil osobné motorové vozidlo továrenskej značky V. - G. EČ: C., pričom nerešpektoval na svetelnej križovatke červené svetlo (STOJ) a odbočil smerom k OD Tesco a tiež ohrozil chodcov na miestnej komunikácii prechádzajúcich cez priechod pre chodcov na zelené svetlo na semafore. Žalobca na mieste poprel spáchanie skutku kladenému mu za vinu s vyjadrením, že nesúhlasí. Uvedené výpovede príslušníkov PZ posúdil kasačný súd ako hodnoverné a postačujúce na prijatie záveru o spáchaní priestupku žalobcom nielen preto, že príslušníci polície sú viazaní Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, prisahou a svojím spoločenským postavením, ale najmä preto, že nemali žiaden dôvod poškodiť žalobcu a plnili si len úlohy, ktoré im vyplývali z ich služobného zaradenia týkajúceho sa zabezpečovania bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

27. Kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že pre preukázanie spáchania priestupku nie je rozhodujúcou skutočnosť, či je spáchanie priestupku preukázané iba jedným alebo skupinou viacerých dôkazov, či ide o formu výpovede príslušníka polície alebo obvineného z priestupku, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu priestupcu. Popretie uvedeného by skutočne mohlo predstavovať

závažnú prekážku brániacu objasneniu priestupkov napr. aj v doprave bez toho, aby sa bolo možné oprieť, resp. vychádzať z výpovedí zakročujúcich príslušníkov polície, ktorí sú logicky nielen v postavení orgánu vykonávajúceho zákrok voči priestupcovi, ale i (často krát jedinými) svedkami páchania priestupkov. V tejto súvislosti sa žiada uviesť i to, že príslušníci PZ môžu byť pri plnení úloh vyplývajúcich im zo zákona o policajnom zbore na úseku cestnej premávky svedkami mnohých priestupkov, ktoré technicky, výpoveďami ďalších svedkov, či inými dôkaznými prostriedkami nemožno objektívne zachytiť napr. aj z dôvodu ich postupu a s tým spojeného použitia týchto prostriedkov pri objasňovaní iného priestupku.

28. Vylúčenie príslušníkov PZ z konania, ako úradných osôb prítomných pri páchaní priestupku, pre neobjektívnosť žiadny zákon neumožňuje automaticky len preto, že pri páchaní priestupku zakročovali, ale objektívnosť a obsah ich výpovede hodnotí orgán verejnej správy rozhodujúci o priestupku v prvom i druhom stupni, rovnako ako ostatné dôkazy, pokiaľ boli vo veci zabezpečené. Žalobca, majúci možnosť konfrontovať svoje výhrady či už k samotnej otázke zistenia skutkového stavu, no najmä k novej zaujatosti zakročujúcich príslušníkov PZ pri ich výsluchoch ako svedkov na ústnom pojednávaní o priestupku, objektívnosť postupu príslušníkov PZ (svedkov) konkrétnymi a relevantnými skutočnosťami nenamietal. Nemožno teda spochybňovať postup orgánov verejnej správy v tom zmysle, že by žalobca nemal vytvorený priestor na konfrontáciu jeho tvrdení so svedeckými výpoveďami príslušníkov PZ. Kasačný súd preto samotný nesúhlas žalobcu so zistením skutkového stavu (v zásade vyjadrený iba strohým konštatovaním „Nesúhlasím“, resp. „Nie som si vedomý svojich priestupkov, lebo som neporušil žiadne predpisy a ja som s vozidlom išiel na zelené svetlo a na priechode som neohrozil žiadnych chodcov.“) považoval za ničím nepodložený.

29. Kasačný súd nepovažoval zistenie skutkového stavu v rozsahu popísanom vyššie za nedostatočné, resp. vytvárajúce stav dôkaznej núdze, čoho dôsledkom by malo byť uplatnenie postupu v zmysle zásady in dubio pro reo. Požiadavku obstarávať ďalšie dôkazné prostriedky, kasačný súd nepovažoval za dôvodnú, pretože pokiaľ nie sú dané pochybnosti o dôkaze, bez ohľadu na to, z akého zdroja pochádza a ak bol získaný a vykonaný v súlade so zákonom, nie je nevyhnutné k nemu priradovať ďalšie dôkazy. Priradovanie ďalších dôkazov na preukázanie skutkového stavu prichádza do úvahy iba v prípade vzniku pochybností. V danej veci išlo o svedecké výpovede dvoch príslušníkov PZ, ktoré sa zhodovali v podstatných znakoch - miesto, čas, spôsob spáchania priestupku - vymedzujúcich protiprávne konanie žalobcu. Vzhľadom na to, že v predmetnej veci orgány verejnej správy, krajský súd a ani kasačný súd nemali pochybnosti o zistenom skutkovom stave, nebolo nevyhnutné obstarávať a vykonávať ďalšie dôkazy.

30. Kasačný súd uvádza, že výpoveď príslušníka polície je dôkaz ako ktorýkoľvek iný, nemá ani väčšiu ani menšiu procesnú váhu, než ktorýkoľvek iný dôkaz. Ak je vykonaný riadnym procesným spôsobom - v súlade so zákonom a jeho obsah nie je v rozpore s inými tvrdeniami preukazujúcimi ako ku skutku došlo, nie je možné ho spochybňovať iba preto, že príslušník polície voči podozrivému z priestupku zakročuje ako prvý a je v zásade v jeho záujme usvedčiť priestupcu zo spáchania priestupku. Až v prípade, ak je inými dôkazmi preukázané neobjektívne a prípadne zaujaté tvrdenie príslušníka polície o ním dokumentovanom skutku (v danej veci nešlo o tento prípad), je potrebné v súlade so zákonom o priestupkoch a Správnym poriadkom zadávať a vykonať ďalšie dôkazy.

31. Podľa názoru kasačného súdu zo svedeckých výpovedí príslušníkov PZ nepochybne vyplynulo, že žalobca sa dopustil priestupku tak, ako ho orgány verejnej správy popísali vo svojich rozhodnutiach. Skutkový stav bol zistený nepochybne - presne a úplne a jeho právne posúdenie je v súlade so zákonom.

32. Kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

33. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi (žalobcovi), ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo neboli splnené podmienky podľa § 168 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.